

stellige andre Kommuner, hvor der sker en saadan Invasion. Det vil i Længden aldeles ikke kunne opretholdes paa den Maade, fordi Hartkornet vil blive saa overbebyrdet, at det aldeles ikke er i Stand til at bære det. Naar man saa vil spørge, om der ikke er nogen Mulighed for at saa det forandret, skal jeg til velvillig Overvejelse gøre opmærksom paa, at man allerede er gaaet noget i den Retning. Som de vide, har Snefastningspligten tidligere hvilet paa Hartkornet og paa nogle enkelte Beboere, men det er blevet forandret saaledes, at den er lagt over ikke alene paa Hartkornet, men ogsaa paa bygningsafgiftspligtige Bygninger efter deres Assurancefum og paa Folkeholdet. Jeg tror, at her ogsaa er en Mulighed for at forandre Kommuneafskatten saaledes, at en Part bliver lagt paa Formue og Lejlighed og en anden Part ikke alene paa Hartkornet, men paa Hartkornet og de bygningsafgiftspligtige Bygninger. I Snefastningsloven er Forholdet blevet saaledes, at en Td. Hartkorn og en bygningsafgiftspligtig Bygning til 3 à 5,000 Kr. i Assurance stilles lige. Det var naturligvis bedre, at man satte et bestemt Tal, ikke 3 à 5,000, men f. Eks. 4,000. Hvis man gjorde det, vilde det være en Lettelse for Hartkornet, og jeg kan ikke se andet, end at det ikke vilde være nogen uretfærdig Fordeling. Da jeg mener, at det er en god Ting at holde sig til positive Tal, skal jeg igen anføre min egen Kommune, hvor det netop i Anledning af denne Snefastningshistorie blev gjort op, og det viste sig, at snefastningspligtige vare 180 Tdr. Hartkorn og over 1 Mill. Assurance, og jo flere Folk der komme ind i en saadan Kommune, desto mere bliver Hartkornet bebyrdet under den nuværende Fordeling. Jeg kan ikke se rettere, end at det vilde være mere retfærdigt, naar man lagde en større Del af denne Byrde over paa de bygningsafgiftspligtige Ejendomme; saa synes jeg, at man ramte der, hvor det var rimeligt, men der er ikke nogen Rimelighed i, at Kommunernes Budget bliver i høj Grad forøget af Folk, der komme derind, og at det navnlig er Hartkornet, der skal betale det. Det forekommer mig, at Hartkornet maa være saa stærkt repræsenteret her i dette Ting, at det vil tage et saadant Forslag under velvillig Overvejelse. Det forekommer mig ligeledes at være den eneste rigtige Maade til at bibeholde eller skabe et godt Forhold i de Kommuner, her er Tale om. Ellers bliver Resultatet, hvad de for Resten alle vide, og hvad der for nylig er kommen frem i en Kommune i Omegnen af Kjøbenhavn, at det bestandigt

drejer sig om, hvorvidt det i Kommuneradet bliver dem, man kalder Bønderne, eller dem, man kalder Bybefolkningen, der have Overtaget, idet de derefter vilde lægge Hovedbyrden enten paa Formue og Lejlighed eller paa Hartkornet. Det forekommer mig, at det helt vilde undgaas herved, og jeg tror, at Hartkornet trænger i høj Grad til at blive støttet lidt paa denne Maade. Det vilde ogsaa være ganske hensigtsmæssigt, om man samtidig fik den Bestemmelse — hvad der for Resten tidligere for en Del Aar tilbage var Tale om her — at der ved Kommuneafskatten blev fastsat et Maksimum for Hartkornsskatten, og jeg skal herved hendelede Opmærksomheden paa, at for en Del Aar tilbage var det ikke en Gang 10 Kr. Jeg mener, at Hartkornsejerne eller Hartkornbrugere — thi det er jo Hartkornbrugere, Kommunerne have at holde sig til — staa Fare for at blive trykkede, saaledes at de ikke kunne bære det, og at der derfor er den aller mest indtrængende Opfordring for dette Ting til at tage dette Forhold under velvillig Overvejelse.

Lüttichan: De Talere, der hidtil have haft Ordet i denne Sag, have jo i Almindelighed udtalt Tilfredshed med, at Lovforslaget er kommet frem, og have ogsaa i det væsentlige udtalt Tilfredshed med de Principper, der ere lagte til Grund for Lovforslaget, maasse med Undtagelse af det ærede Medlem for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Kr. Jensen), men jeg forstod dog ogsaa hans Udtalelser saaledes, at han i det hele ønskede Lovgivet paa dette Omraade og kunde slutte sig til en stor Del af det, der er fremkommet. Der er jo da ikke nogen Grund til nu atter at fremdrage Principperne for Loven, naar de saaledes i deres Almindelighed have fundet Tilslutning, og det saa meget mindre, som dette jo egentlig ikke er en første Behandling af Lovforslaget, der ogsaa var fremme forrige Aar. Jeg skal heller ikke komme ind paa de sproglige Bemærkninger, der af den sidste ærede Taler blev gjort imod Affattelsen.

Rettelser.

Sp. 545, L. 15—18: „Særlig i de vidtforvrenede Løbsafgiftsspørgsmaal viste han en gavnlig og ualmindelig Indsigt“, læs: „Særlig i de vidtforvrenede Løbsafgiftsspørgsmaal viste han en grundig og ualmindelig Indsigt“.